

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 456/2010-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. E. S., B., zastúpenej advokátkou JUDr. I. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 140/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. E. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2010 doručená sťažnosť Mgr. E. S., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 140/2001.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla:

„Navrhovateľka podala návrh zo dňa 20.03.2001, na Okresný súd Bratislava, ktorým žiadala o vyporiadanie BSM po rozvode manželstva Prvé pojednávanie bolo vytýčené 07.02.2002. ďalšie dve pojednávania sa uskutočnili v tomto roku až koncom roka a to 22.10.2002 a 26.11.2002. V roku 2003 sa uskutočnili dve pojednávania, kde po výsluchu účastníkov na pojednávaní a zistení zostatkov na účtoch účastníkov bolo nariadené znalecké dokazovanie na určenie všeobecnej hodnoty bytu, ktorý je predmetom vyporiadania. Znalecké dokazovanie bolo nariadené uznesením zo dňa 19.03.2004 a ďalšie pojednávanie bolo vytýčené až na deň 21.05.2005. ...

V roku 2005 bolo vytýčené pojednávanie na deň 21.6.2005. Opäť súd nepojednával, lebo na pojednávaní oznámil, že odporcov zástupca sa ospravedlnil a pojednávanie bolo opäť odročené. V roku 2006 podala navrhovateľka opätovne sťažnosť na prieťahy v konaní, lebo už uplynulo vyše 5 rokov od podania návrhu na súd a súd vo veci nekonal tak ako mal konať a to, že po príprave pojednávania sa má rozhodnúť vo veci a odročiť, len v prípadoch, keď je to nutné.

Súd opäť konal vo veci i keď konanie, ktoré vykonával v rokoch 2007 - 2008 mohlo byť vykonané už v rokoch 2002, keď začal súd vo veci konať a vypočul účastníkov konania. Následne mal prebrať konkrétne celú masu BSM v zmysle podaného návrhu, vykonať dokazovanie, nariadiť znalecké dokazovanie a rozhodnúť vo veci...

Prvostupňový rozsudok bol vo veci vynesovaný až 29.4.2008. Bolo to prvé rozhodnutie o veci. Následne bola vec postúpená Krajskému súdu v Bratislave, ktorý sa taktiež pričínil o prieťahy v konaní, lebo taktiež začal vo veci konať až 23.06.2009, kedy bolo vytýčené pojednávanie o odvolaní. ...

Máme za to, že vzhľadom na dĺžku konania síce v právne náročnej veci, sa prejavovali v konaní prvostupňového súdu ničím neodôvodnené zbytočné prieťahy, v konaní spočívajúce v málo plynulej, pomalej nedostatočnej a neefektívnej činnosti okresného súdu. Myslíme si, že prieťahy nie je možné ospravedlniť nepripravenosťou sudcu na

pojednávane, lebo každý sudca má dodržiavať a rešpektovať kritériá primeranej lehoty na rozhodnutie o veci a to bez zbytočných prietáhov v konám. ...“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1) Základné právo Mgr. E. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 12C 140/2001 porušené bolo.

2.) Okresnému súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 4C 143/1997 a Krajskému súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co 191/08 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3.) Sťažovateľke Mgr. E. S. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu..

4.) Mgr. E. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. 655/2004 Z. z. z priznanej sumy finančného zadosťučinenia sťažovateľky, ktorú je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým súdom...

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 140/200 došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť, ktorou sťažovateľka namieta porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 140/2001, je zjavne neopodstatnená.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 77/02, II. ÚS 55/02) ochrana základného práva vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Podľa tvrdenia sťažovateľky obsiahnutého v sťažnosti však o takýto prípad v danej veci nejde.

Okresný súd v označenom konaní meritórne rozhodol rozsudkom 29. apríla 2008. Po podaní odvolania sťažovateľkou bol spis 12. augusta 2008 postúpený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý vo veci nariadil vypracovanie dodatku k znaleckému posudku. Spis sa dosiaľ nachádza na krajskom súde. Sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 17. februára 2010, t. j. v čase, keď namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 140/2001 už netrvalo a keď konanie o ňom pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2010